

[Einer-Jensen.]

kraft, fraregnet nogle ganske enkelte Tilfælde, hvor det navnlig drejede sig om meget yngre.

Altsaa, der er Muligheder for at faa anvist Arbejdskraft, og der foreligger ikke nogen som helst Beklagelse fra deres Side, der har henvendt sig om Arbejdskraft, med Hensyn til, at de ikke har faaet stillet kvalificeret Arbejdskraft til Raadighed. Jeg tror derfor, at Venstre meget hellere skulde opgive Agitationen om, at der mangler saa og saa mange Tusinde Arbejdere ude paa Landet. Ja, Venstre kunde maaske gøre een Ting før det: henstille til alle Gaardmandssønnerne, at de blev ude paa Landet. Dem faar vi nemlig efterhaanden ogsaa ind til Byerne, vel formentlig ikke fordi de af deres Fædre er blevet opdraget til at rejse ind paa Brostenene og hæve Socialunderstøttelse!

Jeg tror, man meget hellere skal gaa ind i et effektivt Arbejde paa dette Omraade, virke med til at skaffe den Forbindelse, der naturligt bør være ogsaa mellem Landbrugets Arbejdere og Arbejdsgivere, saaledes som den findes mellem Byernes Arbejdere og Arbejdsgivere, den Forbindelse, som Centralarbejdsanvisningen er Udtryk for, derigennem, at naar man mangler Arbejdskraft, saa rekvirerer man den og faar da anvist den brugbare Arbejdskraft, som Arbejdsanvisningen nu kan anvise de forskellige Steder. Hvis man gør det, og hvis man samtidig tilstræber et fordrageligt Samarbejde mellem Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse og Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse paa den ene Side og Landbrugernes paa den anden Side, saa vil det være forbi med al denne Talen om Mangel paa Arbejdskraft paa Landet, saa vil det kun være et Agitationsnummer — det viste Henvendelsen til Landmændene i 1936, idet alle de, der søgte Arbejdskraft, fik anvist den Arbejdskraft, de havde Brug for.

Strøm: Jeg vil gerne knytte et Par Bemærkninger til det af Venstre fremsatte Lovforslag om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsydelse, der tilstræber Ændringer i Loven om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløhedsudgifter. Som bekendt har denne Lov Gyldighed indtil 1. April 1938, og jeg

vil gerne understrege, at Loven — saaledes som ærede Medlemmer, sikkert ogsaa det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, erindr — er givet, for at Kommuner, der, for at skaffe de i Kommunen bosatte arbejdsløse Beskæftigelse i Stedet for offentlig Hjælp, iværksætter mindre betydelige kommunale Arbejder, kan erholde mellemkommunal Refusion for en Del af den ved disse Arbejder udbetalte Arbejds løn, der udbetales til Personer, herunder — som der staar i den gældende Lov — særlig arbejdsløshedsforsikrede, der vilde have været henvist til at søge Hjælp hos Kommunen, hvis de ikke fik anvist Arbejde, eller som inden for den nærmeste Tid vilde være henvist til at søge saadan Hjælp.

Denne Bestemmelse i den gældende Lov foreslaas i det af Venstre fremsatte Lovforslag ændret til, at der kun kan erholdes Refusion for Beløb, der er udbetalt som Arbejds løn til Personer, der vilde have været henvist til at modtage Kommunehjælp, saafremt de ikke havde faaet det anviste Arbejde. Den Arbejds løn, der udbetales til den arbejdsløse, der eventuelt faar Arbejde, men som har Ret til Understøttelse af sin Arbejds løshedskasse, kan Kommunen efter Venstres Forslag ikke anmelde til mellemkommunal Refusion. Derfor mener jeg, at den nugældende Lov er bedre for de arbejdsløse og ogsaa bedre for Kommunerne, idet en større Kreds af arbejdsløse kan komme i Betragtning ved de omhandlede Arbejder, og Kommunerne kan anmelde den udbetalte Arbejds løn efter Lovens Bestemmelser til mellemkommunal Refusion.

I Forslagets § 1, Stk. 4, foreslaas det, at den Arbejds løn, der gives den enkelte Arbejder, maa ikke i en Uge være mindre end det Beløb, han i en Uge vilde kunne oppebære i Kommunehjælp i Henhold til Forsorgslovens § 297, Stk. 1, med et Tillæg af $33\frac{1}{3}$ pCt. Det Parti, jeg tilhører, kan ikke følge Venstre i dette, at de arbejdsløse, der eventuelt vilde faa Beskæftigelse efter denne Lov, ikke maa tjene mere end $33\frac{1}{3}$ pCt. over, hvad vedkommende kunde opnaa efter Forsorgslovens § 297, hvilket efter det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensens Udtalelser ved Forelæggelsen, der findes paa Sp. 2137, skal forstaas som Aldersrentens Grundtakst plus et Børnetillæg.